

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiae S. Thomae Aquinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Tertiæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum illa ingratitude per quam redeunt, sit speciale peccatum? 4

urn:nbn:de:hbz:466:1-38725

beneficium fuit maius. Vnde manifestum est, quod non est necesse, quod propter ingratitude[m], semper per peccatum sequens redeat tantus reatus, quantum fuit præcedentium peccatorum: sed necesse est quod proportionaliter quâto peccata prius dimissa, fuerunt plura & maiora, tanto redeat maior reatus per quaecumque sequens mortale peccatum.

Ad primum ergo dicendum, quod beneficium remissionis culpæ respicit quantitatem absolutam, secundum quantitatem peccatorum prius dimissorum. Sed peccatum ingratitude[m] non respicit quantitatem absolutam secundum quantitatem beneficij, sed secundum quantitatem contemptus vel offensæ: vt dictum est †. Et ided ratio non sequitur. *in corpore art.*

Ad secundum dicendum, quod etiam seruus manumissus non reducitur in pristinam seruitutem pro qualicumque ingratitude, sed pro aliqua graui.

Ad tertium dicendum, quod illi cui peccata dimissa replicantur propter subsequentem ingratitude[m], redit vniuersum debitum, in quantum quantitas peccatorum præcedentium proportionaliter inuenitur in ingratitude[m] subsequenti, non autem absolute: vt dictum est*.

ARTIC. I V.

Vtrum ingratitude, ratione cuius sequens peccatum facit redire peccata prius dimissa, sit speciale peccatum?

529
2. 2. qu.
107. a. 2.
ad 1. et 4
d. 22. q. 1
a. 3. q. 3.
ca. 5. non
remote à
pr. 20. 5.
de inuen.
fo. 4 ante
fin. lib.

Ad quartum sic proceditur. Videtur, quod ingratitude, ratione cuius sequens peccatum facit redire peccata prius dimissa, sit speciale peccatum. Retributio enim gratiarum pertinet ad contra passum, quod requiritur in iustitia: vt patet per Philosophum* in libro quinto Ethicorum. Sed iustitia est specialis virtus. Ergo ingratitude est speciale peccatum.

¶ 2 Præterea*, Tullius in 2. Rhetor. ponit quod gratia est specialis virtus. Sed ingratitude opponitur gratiæ. Ergo ingratitude est speciale peccatum.

¶ 3 Præ-

Præterea, Specialis effectus à speciali causa procedit. Sed ingratitude habet specialem effectum, scilicet quod facit aliquando redire peccata prius dimissa. Ergo ingratitude est speciale peccatum.

SED contra, illud quod consequitur omnia peccata, non est speciale peccatum. Sed per quodcumque peccatum mortale aliquis efficitur Deo ingratus; ut ex præmissis patet. Ergo ingratitude non est speciale peccatum.

av. 2. hu-
ius ques.

RESPONDEO dicendum, quod ingratitude peccantis quandoque est speciale peccatum, quandoque autem non: sed est circumstantia generaliter consequens omne peccatum mortale, quod contra Deum committitur. Peccatum enim speciem recipit ex intentione peccantis: unde ut Philof. dicit 5. Ethic.

et 2. non
remotè à
pr. 10. 5.

Ille qui mechatur, ut furetur, magis est fur, quam mæchus. Si igitur aliquis peccator in contemptum Dei & suscepti beneficii aliquod peccatum committat, illud peccatum trahitur ad speciem ingratitude. Et hoc modo ingratitude peccantis, est speciale peccatum. Si verò aliquis intendens aliquod peccatum committere (puta homicidium, aut adulterium) non retrahatur ab hoc propter hoc quod pertinet ad Dei contemptum: ingratitude non erit speciale peccatum, sed trahetur ad speciem alterius peccati, sicut circumstantia quædam. Ut autem August. dicit in libro de natura & gratia, non omne peccatum est ex contemptu, & tamen in omni peccato Deus contemnitur in suis præceptis. Unde manifestum est, quod ingratitude peccantis quandoque est speciale peccatum; sed non semper. Et per hoc patet responsio ad obiecta. Nam primæ rationes concludunt quod ingratitude secundum se sit quædam species peccati. Ultima autem ratio concludit, quod ingratitude secundum quod inuenitur in omni peccato, non sit speciale peccatum.

cap 29. 10
mo 7.